

Finanzgericht des Landes Brandenburg (Vokietija) 2005 m. lapkričio 23 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Volker Ludwig prieš Finanzamt Luckenwalde

(Byla C-453/05)

(2006/C 60/39)

(Proceso kalba: vokiečių)

Finanzgericht des Landes Brandenburg (Vokietija) 2005 m. lapkričio 23 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2005 m. gruodžio 20 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Volker Ludwig prieš Finanzamt Luckenwalde*.

Finanzgericht des Landes Brandenburg prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1. Ar tarpininkavimo paslauga 1977 m. gegužės 17 d. eštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas ⁽¹⁾ 13 straipsnio B skirsnio d punkto 1 papunkčio prasme laikoma tai, kad apmokestinamasis asmuo — esant reikalui, atstovaujamas pergalioto asmens — tarpininkauja savo surastiems klientams gaunant įvairių kredito davėjų, su kuriais jis prieš tai yra išsiderėjęs visuotinai savo klientams galiojančias sąlygas ir iš kurių už tarpininkavimą parduodant produktą jis gauna komisinį atlyginimą, kreditus net jei jis tuo pačiu išsiaiškina ir analizuoja turtinę kliento padėtį bei jo asmeninius ir finansinius poreikius, ar ši paslauga yra nesavarankiška papildoma paslauga pagrindinės finansinės paslaugos, kurios neapima Direktyvos 77/388/EEB 13 straipsnio B skirsnio d punkto 1 papunktis, atžvilgiu?
2. Ar atleidimas nuo apyvartos mokesčio už tarpininkavimą suteikiant kreditus pagal Direktyvos 77/388/EEB 13 straipsnio B skirsnio d punkto 1 papunktį reikalauja, kad
 - a) tarp tarpininko, iš vienos pusės, ir kredito gavėjo ir (arba) kredito davėjo, iš kitos pusės, egzistuočių tiesioginiai sutartiniai santykiai ir
 - b) tarpininkas turėtų sueiti į kontaktą ne tik su kredito gavėju, bet ir su kredito davėju ir su pastaruoju pats turėtų suderėti dėl konkrečių sutarties sąlygų,
 ar atleidimas nuo apyvartos mokesčio apima ir komisinio atlyginimo mokėjimus, kuriuos apmokestinamasis asmuo gauna iš pagrindinio įgaliotinio, kurio atžvilgiu jis veikia

kaip pergaliotas asmuo ir kurio vardu jis prisistato jo klientams, už tai, kad šie klientai sudaro kredito sutartis su jo nurodytais kredito davėjais, pergaliotam asmeniui nesueinant į kontaktą su kredito davėju?

⁽¹⁾ OL L 145, p. 1.

2005 m. gruodžio 22 d. Austrijos Respublikos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2005 m. spalio 5 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimo sujungtose bylose T-366/03 ir T-235/04

(Byla C-454/05 P)

(2006/C 60/40)

(Proceso kalba: vokiečių)

2005 m. gruodžio 22 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas Austrijos Respublikos, atstovaujamos advokato Dr. Harald Dossi, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) 2005 m. spalio 5 d. sprendimo sujungtose bylose T-366/03 ir T-235/04.

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

1. Panaikinti 2005 m. spalio 5 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo ketvirtosios kolegijos sprendimą sujungtose bylose T-366/03 ir T-235/04, kuriose buvo nagrinėjamas ieškovių Land Oberösterreich ir Austrijos Respublikos ginčas su atsakove Europos Komisija ⁽¹⁾ dėl prašymo panaikinti 2003 m. rugsėjo 2 d. Komisijos sprendimą 2003/653/EB dėl nacionalinių nuostatų, draudžiančių naudoti genetiškai modifikuotus organizmus Aukštutinėje Austrijoje, apie kurias Austrijos Respublika buvo pranešusi pagal EB sutarties 95 straipsnio 5 dalį ⁽²⁾.
2. Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
3. Panaikinti pirmiau paminėtą Komisijos sprendimą, o nepatenkinus šio prašymo, grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui..

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas, priimdamas ginčijamą 2005 m. spalio 5 d. sprendimą, pažeidė procesines normas, dėl ko pažeidžiami Austrijos Respublikos interesai, ir Bendrijos teisę.

Austrijos Respublika teigia, kad ginčijamame sprendime išnagrinėta vienintelė „būdingos problemos“ sąlyga; nusprendęs, kad būdinga problema neegzistuoja ieškinį pareiškusioje valstybėje narėje, Pirmosios instancijos teismas nenagrinėjo kitų, EB 95 straipsnio 5 dalyje nurodytų sąlygų. Ji taip pat mano, kad Pirmosios instancijos teismas „būdingos problemos“ klausimo nenagrinėjo taip giliai, kaip reikėjo, atsižvelgiant į šio klausimo svarbą sprendžiant šį ginčą. Kvalifikuotai neišnagrinėjęs jam pateiktų argumentų Pirmosios instancijos teismas pažeidė ieškovo teisę būti išklausyta ir savo pareigą motyvuoti, tuo pažeisdamas procesines normas.

Mokslinis rizikos įvertinimas, ypač aplinkos apsaugos srityje, yra labai svarbus, pirmiausiai dėl atsargumo principo taikymo, ir jis sąlygoja EB 95 straipsnio 5 dalyje numatytą mokslinių argumentų išanalizavimo procedūrą, ypač jei kyla nors menkiausių abejonių dėl to, ar derinimo priemonė užtikrina pakankamą apsaugą. Apeliantė teigia, kad nei Komisija, nei vėliau Pirmosios instancijos teismas išsamiai neišnagrinėjo Austrijos Respublikos pateiktų argumentų ir nuodugnai neapsvarstė ar priemonė, apie kurią buvo pranešta, yra būtina siekiant apsaugoti aplinką. Komisijos ir Pirmosios instancijos teismo sprendimai grindžiami Europos maisto saugos tarnybos tyrimu, kuriame tik netiesiogiai ir visiškai neatsižvelgiant į Aukštutinėje Austrijoje susiklosčiusią situaciją, minimas pagrindinis Austrijos Respublikos argumentas — genetiškai modifikuotų ir natūralių kultūrų bendras egzistavimas. Pirmosios instancijos teismas visiškai nesvarstė pateiktų mokslinių įrodymų, vadovaudamasis atsargumo principu.

Galiausiai apeliantė mano, kad ir ankstesnė Teisingumo Teismo praktika nedraudžia EB 95 straipsnio 5 dalyje numatytą procedūrą vykdyti laikantis rungtyniškumo principo, ir kad Pirmosios instancijos teismo pozicija pažeidžia Bendrijos teisę. Kadangi netaikant tokio proceso pažeidžiama teisė būti išklausytai, Komisijos sprendimas turi būti panaikinamas, remiantis vien tik šiuo pagrindu.

⁽¹⁾ OL C 296, p. 22.

⁽²⁾ OL L 230, p. 34.

Finanzgericht Hamburg (Vokietija) 2005 m. gruodžio 1 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Velvet & Steel Immobilien und Handels GmbH prieš Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel

(Byla C-455/05)

(2006/C 60/41)

(Proceso kalba: vokiečių)

Finanzgericht Hamburg (Vokietija) 2005 m. gruodžio 1 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. gruodžio 23 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Velvet & Steel Immobilien und Handels GmbH prieš Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel.

Finanzgericht Hamburg prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Ar 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (77/388/EEB) ⁽¹⁾ 13 straipsnio B skirsnio d punkto 2 papunktis sąvokos „įsipareigojimų perėmimas“ (vokiečių k. „Übernahme von Verbindlichkeiten“) atžvilgiu aiškinamas taip, kad jis taikomas tik finansiniams įsipareigojimams, ar ši nuostata apima ir kitus įsipareigojimus, pavyzdžiui, įsipareigojimus suteikti paslaugas?

⁽¹⁾ OL L 145, p. 1.

Landgerichts Wiesbaden (Vokietija) 2005 m. lapkričio 23 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Schutzverband der Spirituosen-Industrie e. V. prieš Diageo Deutschland GmbH

(Byla C-457/05)

(2006/C 60/42)

(Proceso kalba: vokiečių)

Landgerichts Wiesbaden (Vokietija) 2005 m. lapkričio 23 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. gruodžio 27 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Schutzverband der Spirituosen-Industrie e. V. prieš Diageo Deutschland GmbH.